

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 92

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

55 tomas

2012 m. kovo 30 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

SPRENDIMAI

- ★ 2012 m. kovo 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 281/2012/ES, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 573/2007/EB dėl Europos pabėgėlių fondo 2008–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą įsteigimo 1

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2012 m. kovo 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 282/2012, nustatantis bendras išsamias taisykles dėl užstatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams 4
- ★ 2012 m. kovo 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 283/2012, kuriuo nustatomas standartinis ūkių apskaitos duomenų tinklo mokestis už 2012 ataskaitinių metų ūkio pelno ataskaitą 15
- ★ 2012 m. kovo 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 284/2012, kuriuo dėl avarijos Fukušimos branduolinėje elektrinėje nustatomi specialūs Japonijos kilmės arba iš jos išsiųstų pašarų ir maisto produktų importo reikalavimai ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 961/2011 ⁽¹⁾ 16

Kaina: 3 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

2012 m. kovo 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 285/2012, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti	24
---	----

SPRENDIMAI

2012/181/ES:

- ★ 2012 m. kovo 26 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas, kuriuo Rumunijai leidžiama imtis specialios priemonės, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio 26

2012/182/ES:

- ★ 2012 m. kovo 28 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas dėl augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų kontrolės Prancūzijos užjūrio departamentuose programai skiriamo 2012 m. Sąjungos finansinio įnašo (*pranešta dokumentu Nr. C(2012) 1954*) 28

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

SPRENDIMAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 281/2012/ES

2012 m. kovo 29 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 573/2007/EB dėl Europos pabėgėlių fondo 2008–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą įsteigimo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 78 straipsnio 2 dalies g punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) atsižvelgiant į tai, kad buvo sukurta ES bendroji pabėgėlių persikėlimo programa, kuria siekiama didinti Sąjungos persikėlimo pastangų teikiant apsaugą pabėgėliams poveikį ir didinti strateginį persikėlimo poveikį geriau pasirūpinant tais asmenimis, kuriems persikelti labiausiai reikia, turėtų būti nustatyti bendri persikėlimo srities prioritetai Sąjungos lygmeniu;
- (2) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 80 straipsnyje nustatyta, kad sienų kontrolės, prieglobsčio ir imigracijos skyriuje išdėstytai Sąjungos politikai ir jos įgyvendinimui turi būti taikomas solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo tarp valstybių narių principas, įskaitant jo finansinius padarinius, o prireikus pagal minėtą skyrių Sąjungos aktai turi numatyti atitinkamas to principo įgyvendinimo priemones;
- (3) šiuo tikslu šiuo sprendimu prie Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 573/2007/EB ⁽²⁾ pridėta priede

išvardyti 2013 m. Sąjungos konkretūs bendri persikėlimo srities prioritetai, turi būti nustatomi remiantis dviem kategorijomis, iš kurių pirmoji turėtų apimti asmenis, priklausančius konkrečiai kategorijai, kuriai taikomi Jungtinių Tautų pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaro biuro (toliau – JTPRVK) asmenų persikėlimo kriterijai, o antroji – asmenis iš šalies ar regiono, kurie buvo nurodyti JTPRVK metinėje asmenų persikėlimo prognozėje ir kuriuose Sąjungos bendri veiksmai darytų didelį poveikį tenkinant apsaugos poreikius;

- (4) atsižvelgiant į persikėlimo poreikius, išdėstytus prie Sprendimo Nr. 573/2007/EB pridėtame priede, kuriame išvardyti Sąjungos konkretūs bendri persikėlimo srities prioritetai, taip pat būtina teikti papildomą finansinę paramą asmenų persikėlimui, atsižvelgiant į konkrečius geografinius regionus, tautybes ir konkrečias perkeltinų pabėgėlių kategorijas, jeigu nustatoma, kad persikėlimas yra tinkamiausias būdas šių asmenų ypatingiems poreikiams patenkinti;
- (5) atsižvelgiant į strateginę persikėlimo iš šalių arba regionų, kuriuose numatyta įgyvendinti regionines apsaugos programas, svarbą, būtina teikti papildomą finansinę paramą asmenų iš Tanzanijos, Rytų Europos (Baltarusijos, Moldovos Respublikos ir Ukrainos), Somalio pusiasalio (Džibučio, Kenijos ir Jemeno) ir Šiaurės Afrikos (Egipto, Libijos ir Tuniso) bei iš kitų šalių arba regionų, kurie bus nurodyti vėliau, persikėlimui;
- (6) siekiant paskatinti daugiau valstybių narių įsitraukti į persikėlimo veiksmus, taip pat būtina teikti papildomą finansinę paramą toms valstybėms narėms, kurios perkelti asmenis nusprendžia pirmą kartą;
- (7) taip pat būtina nustatyti reikalavimus atitinkančių išlaidų, skiriamų papildomai finansinei paramai asmenų persikėlimo srityse, taisyklės;

⁽¹⁾ 2010 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 161 E, 2011 5 31, p. 161) ir 2012 m. kovo 8 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2012 m. kovo 29 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL L 144, 2007 6 6, p. 1.

- (8) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį ir 4a straipsnio 1 dalį, Jungtinė Karalystė pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį sprendimą;
- (9) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius bei 4a straipsnio 1 dalį ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Airija nedalyvauja priimant šį sprendimą, ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (10) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą, ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimas Nr. 573/2007/EB iš dalies keičiamas taip:

1. 13 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės pagal 3a dalį gauna fiksuoto dydžio sumą už kiekvieną persikėlusį asmenį, remiantis vienu ar daugiau toliau išvardytų prioritetų:

a) asmenis iš šalies ar regiono, kuriame numatyta įgyvendinti regioninę apsaugos programą;

b) asmenis, priklausančius vienai ar daugiau toliau išvardytų pažeidžiamų grupių:

— vaikai ir moterys, kuriems gresia pavojus,

— nelydimi nepilnamečiai,

— smurtą ir (arba) kankinimus išgyvenę asmenys,

— asmenys, turintys didelių medicininių poreikių, kurie gali būti patenkinti tik jiems persikėlus,

— asmenys, kuriems reikia neatidėliotinai arba skubos tvarka persikelti dėl teisinių ir (arba) fizinės apsaugos priežasčių;

c) 2013 m. Sąjungos konkretūs bendri persikėlimo srities prioritetai, išvardyti šio sprendimo priede.“;

b) įterpiama ši dalis:

„3a. Valstybės narės gauna fiksuotą 4 000 EUR sumą už kiekvieną, remiantis 3 dalyje išvardytais prioritetais, perkeltą asmenį.

Toliau nurodytais atvejais fiksuoto dydžio suma padidinama taip:

— 6 000 EUR už perkeltą asmenį – toms valstybėms narėms, kurios iš fondo fiksuoto dydžio sumą už persikėlimą gauna pirmą kartą,

— 5 000 EUR už perkeltą asmenį – toms valstybėms narėms, kurios iš fondo fiksuoto dydžio sumą už persikėlimą jau yra kartą gavusios ankstesniais fondo veiklos metais.“;

c) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Jei valstybė narė perkelia asmenį, remiantis daugiau nei vienu iš 3 dalyje išvardytų Sąjungos persikėlimo srities prioritetų, už šį asmenį fiksuoto dydžio sumą ji gauna tik vieną kartą.“;

d) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Ne vėliau kaip 2012 m. gegužės 1 d. valstybės narės Komisijai pateikia apytikrų asmenų, kuriuos jos, remiantis 3 dalyje išvardytais prioritetais, perkels kitais kalendoriniais metais, skaičių, įskaitant suskirstymą pagal toje dalyje nurodytas įvairias kategorijas. Komisija šią informaciją perduoda 52 straipsnyje nurodytam komitei.“;

e) pridedama ši dalis:

„7. Apie finansinės paskatos persikėlimo veiksmams, remiantis 3 dalyje išvardytais prioritetais, rezultatus ir poveikį valstybės narės praneša 50 straipsnio 2 dalyje nurodytoje ataskaitoje, o Komisija – 50 straipsnio 3 dalyje nurodytoje ataskaitoje.“;

2. 35 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„5. Valstybėms narėms skirta fiksuoto dydžio suma už kiekvieną persikėlusį asmenį mokama kaip vienkartinė išmoka už kiekvieną veiksmingai persikėlusį asmenį.“;

3. šio sprendimo priede pateiktas tekstas pridedamas kaip Sprendimo Nr. 573/2007/EB priedas.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3 straipsnis

Šis sprendimas pagal Sutartis skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2012 m. kovo 29 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
N. WAMMEN

PRIEDAS

„*PRIEDAS*“

2013 m. Sąjungos konkrečių bendrų persikėlimo srities prioritetų sąrašas

1. Kongo pabėgėliai Didžiųjų ežerų regione (Burundyje, Malavyje, Ruandoje ir Zambijoje);
 2. pabėgėliai iš Irako Turkijoje, Sirijoje, Libane ir Jordanijoje;
 3. Afganistano pabėgėliai Turkijoje, Pakistane ir Irane;
 4. Somalio pabėgėliai Etiopijoje;
 5. Birmos pabėgėliai Bangladeše, Malaizijoje ir Tailande;
 6. Eritrėjos pabėgėliai Rytų Sudane.“
-

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 282/2012

2012 m. kovo 28 d.

nustatantis bendras išsamias taisykles dėl užstatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams

(kodifikuota redakcija)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) ⁽¹⁾, ypač į jo 43 straipsnio a, d, f ir j punktus, 47 straipsnio 2 dalį, 134 straipsnį, 143 straipsnio b punktą, 148 straipsnį, 161 straipsnio 3 dalį, 171 straipsnį ir 172 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 104/2000 dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo ⁽²⁾, ypač į jo 37 ir 38 straipsnius,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1216/2009, nustatantį prekybos tvarką, taikomą tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms ⁽³⁾, ypač į jo 4 straipsnio 4 dalį, 6 straipsnio 4 dalį, 7 straipsnio 3 dalį ir 11 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 2006 m. sausio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 247/2006, nustatantį specialiąsias žemės ūkio priemones atokiausiems Sąjungos regionams ⁽⁴⁾, ypač į jo 25 straipsnį,

atsižvelgdama į 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 73/2009, nustatantį bendrąsias tiesiogines paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nusta-

tantį tam tikras paramos schemas ūkininkams, iš dalies keičiantį reglamentus (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 378/2007 ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 ⁽⁵⁾, ypač į jo 142 straipsnio c punktą,

atsižvelgdama į 1998 m. gruodžio 15 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2799/98, nustatantį žemės ūkio politikos priemones dėl euro ⁽⁶⁾, ypač į jo 9 straipsnį,

kadangi:

- (1) 1985 liepos 22 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2220/85 dėl bendrų išsamių taisyklių dėl užstatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams ⁽⁷⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ⁽⁸⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėtas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) daugelis Sąjungos žemės ūkio reglamentų nuostatų įpareigoja pateikti užstatą, kuris užtikrintų nustatytos sumos sumokėjimą, jeigu neįvykdomas įsipareigojimas. Tačiau, kaip rodo patirtis, šis reikalavimas praktikoje yra aiškinamas labai skirtingai. Todėl siekiant išvengti nevienodų konkurencijos sąlygų šis reikalavimas turėtų būti apibrėžtas;
- (3) visų pirma reikėtų apibrėžti užstato formą;
- (4) daugelis Sąjungos žemės ūkio reglamentų nuostatų numato, kad suteikto užstato netenkama, jeigu bet kuris užstatu užtikrintas įsipareigojimas yra neįvykdomas, nepriklausomai nuo to, ar neįvykdomi pagrindiniai, netiesioginiai ar antraeiliai įsipareigojimai. Siekiant teisingumo reikėtų skirti pagrindinio įsipareigojimo neįvykdymo pasekmes nuo netiesioginio ar antraeilio įsipareigojimo neįvykdymo pasekmių. Visų pirma turėtų būti numatyta,

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 17, 2000 1 21, p. 22.

⁽³⁾ OL L 328, 2009 12 15, p. 10.

⁽⁴⁾ OL L 42, 2006 2 14, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 30, 2009 1 31, p. 16.

⁽⁶⁾ OL L 349, 1998 12 24, p. 1.

⁽⁷⁾ OL L 205, 1985 8 3, p. 5.

⁽⁸⁾ Žr. I priedą.

kad tais atvejais, kai įmanoma, būtų netenkama tik dalies užstato, jeigu pagrindinis įsipareigojimas yra faktiškai įvykdomas, tačiau šiek tiek uždeliamas galutinis jo įvykdymo terminas, arba jeigu neįvykdomas netiesioginis arba antraeilis įsipareigojimas;

- (5) vertinant įsipareigojimo neįvykdymo pasekmes neturėtų būti atsižvelgiama į tai, buvo ar nebuvo gautas išankstinis mokėjimas. Atitinkamai atskiros taisyklės turėtų būti taikomos užstatui, kuris pateikiamas dėl išankstinių mokėjimų;
- (6) užstato pateikimo išlaidos, kurias patiria ir užstatą pateikianti šalis, ir kompetentinga institucija, gali būti neproporcingos sumai, kurios sumokėjimą garantuoja užstatas, jeigu ši suma yra mažesnė nei tam tikra ribinė suma. Dėl šios priežasties kompetentingos institucijos turėtų turėti teisę nereikalauti mokėti užstato, kuriuo užtikrinama suma yra mažesnė nei ši ribinė suma; be to, kadangi kompetentingai institucijai turėtų būti suteikta teisė nereikalauti užstato, jeigu dėl asmens, turinčio įvykdyti įsipareigojimus, statuso toks reikalavimas yra nebūtinasis;
- (7) kompetentinga institucija turėtų turėti teisę atsisakyti siūlomo užstato, jeigu, jos nuomone, šis užstatas yra netinkamas;
- (8) turėtų būti nustatytas terminas, per kurį pateikiami įrodymai, kurių reikia, kad užstato suma būtų grąžinta, jeigu toks terminas nenustatytas kituose dokumentuose;
- (9) dėl valiutos keitimo kurso, kuris yra taikomas konvertuojant užstatą sumą, išreikštą eurai, į nacionalinę valiutą, reikėtų apibrėžti Reglamento (EB) Nr. 2799/98 3 straipsnyje nurodytą atliekamą operaciją, atsižvelgiant į Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1913/2006 ⁽¹⁾;
- (10) reikėtų nustatyti procedūrą, kuri turėtų būti taikoma po to, kai užstato netenkama;
- (11) Komisijai turėtų būti suteikta teisė kontroliuoti su užstatu susijusių nuostatų įgyvendinimą;
- (12) šis reglamentas nustato taisykles, kurios turėtų būti taikomos bendrai, nebent konkretūs Sąjungos teisės aktai nustatytų kitas taisykles, nes konkrečios taisyklės, nustatytos kiekvienam sektoriui, bus taikomos tol, kol jos bus panaikintos ar pakeistos;
- (13) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komiteto pateiktą nuomonę ir jos buvo pateiktos susipažinti kitiems kompetetingiems komitetams,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Šis reglamentas nustato taisykles, reglamentuojančias užstatus, kurie turi būti pateikiami pagal toliau išvardytus reglamentus arba bet kuriuos kitus reglamentus, priimtus pagal tuos reglamentus, nebent tuose reglamentuose būtų nustatytos kitos taisyklės:

- a) reglamentai, nustatantys bendrą tam tikrų žemės ūkio produktų rinkos organizavimą:
 - Reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (žuvininkystės ir akvakultūros produktai),
 - Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas);
- b) Reglamentas (EB) Nr. 73/2009 (tiesioginės paramos sistemos);
- c) Reglamentas (EB) Nr. 1216/2009 (prekybos tvarka, taikoma tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms).

2 straipsnis

Šis reglamentas taikomas visais atvejais, kai 1 straipsnyje nurodyti reglamentai nustato, kad turi būti mokamas užstatas, kaip yra apibrėžta 3 straipsnyje, neatsižvelgiant į tai, ar yra naudojamas konkretus terminas „užstatas“;

Šis reglamentas netaikomas užstatui, kuris naudojamas importo ir eksporto mokesčių, nurodytų Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92 ⁽²⁾, mokėjimui užtikrinti.

3 straipsnis

Šiame reglamente taikomos šios sąvokų apibrėžtys:

- a) „užstatas“ – tai užtikrinimas, kad pinigų suma bus sumokėta kompetentingai institucijai arba jai atiteks, jeigu konkretus įsipareigojimas nebus įvykdytas;
- b) „užstato paketas“ – tai užstatas, kuris pateikiamas kompetentingai institucijai ir kurio paskirtis yra užtikrinti, kad bus įvykdytas daugiau nei vienas įsipareigojimas;
- c) „įsipareigojimas“ – tai reglamento nustatytas reikalavimas arba tam tikri reikalavimai atlikti veiksmą arba nuo jo susilaikyti;
- d) „kompetentinga institucija“ – tai arba šalis, įgaliota priimti užstatą, arba šalis, įgaliota pagal atitinkamą reglamentą nuspręsti, ar užstatas turi būti grąžintas ar negrąžintas.

⁽¹⁾ OL L 365, 2006 12 21, p. 52.

⁽²⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

II SKYRIUS

REIKALAVIMAS PATEIKTI UŽSTATĄ

4 straipsnis

Užstatą pateikia šalis, kuri yra atsakinga už tai, kad būtų sumokėta nustatyta pinigų suma, jeigu išsipareigojimas yra neįvykdomas, arba užstatas pateikiamas tokios šalies vardu.

5 straipsnis

1. Kompetentinga institucija gali nereikalauti užstato, jeigu užstatu užtikrintos sumos vertė yra mažesnė nei 500 EUR.

2. Kai yra pasinaudojama 1 dalyje numatyta lengvata, suinteresuota šalis raštu išsipareigoja sumokėti sumą, prilygstančią tai sumai, kurią ji turėtų sumokėti, jeigu ji būtų pateikusi užstatą ir jeigu vėliau visas užstatas arba jo dalis būtų negrąžinti.

6 straipsnis

Kompetentinga institucija gali nereikalauti užstato, jeigu šalis, atsakinga už išsipareigojimo įvykdymą, yra arba:

- a) valstybinė įstaiga, kuri yra atsakinga už valstybinės institucijos funkcijų vykdymą, arba
- b) privati įstaiga, kuri vykdo a punkte nurodytas funkcijas valstybei prižiūrint.

III SKYRIUS

UŽSTATŲ FORMOS

7 straipsnis

1. Užstatas gali būti pateikiamas:

- a) įnešant grynųjų pinigų indėlį, kaip nurodyta 12 ir 13 straipsniuose, ir (arba)
- b) nurodant garantą, kaip apibrėžta 15 straipsnio 1 dalyje.

2. Kompetentingos institucijos nuožiūra užstatas gali būti pateikiamas:

- a) įkeičiant nekilnojamąjį turtą ir (arba)
- b) įkeičiant grynųjų pinigų indėlį banke, ir (arba)
- c) įkeičiant valstybinei įstaigai arba valstybiniais fondams pateiktus pagrįstus reikalavimus išmokėti nustatytas ir mokėtinas sumas, kurių atžvilgiu kiti mokesčiai reikalavimai neturi pirmumo teisės, ir (arba)
- d) įkeičiant vertybinius popierius, kurie yra apyvartoje atitinkamoje valstybėje narėje, jeigu juos išleido arba už juos garantuoja ši valstybė narė, ir (arba)

e) įkeičiant hipotekos kredito asociacijų išleistas obligacijas, kurios yra kotiruojamos viešojoje vertybinių popierių biržoje ir kuriomis galima prekiauti atviroje rinkoje, jeigu jų kreditinis reitingas prilygsta vyriausybinių obligacijų kreditiniam reitingui.

3. Priimdamos 2 dalyje išvardytų formų užstatus, kompetentingos institucijos gali numatyti papildomų sąlygų.

8 straipsnis

Kompetentinga institucija gali atsisakyti priimti arba gali pareikalauti pakeisti bet kurią užstatą, kurią ji laiko netinkamu ar nepakankamu arba kuris pateiktas nepakankamam laikotarpiui.

9 straipsnis

1. Pagal 7 straipsnio 2 dalies a punktą įkeisto turto arba pagal 7 straipsnio 2 dalies d ir e punktus įkeistų vertybinių popierių ar obligacijų grynoji vertė užstato pateikimo metu turi sudaryti ne mažiau kaip 115 % pareikalauto užstato vertės.

Kompetentinga institucija gali priimti 7 straipsnio 2 dalies a, d arba e punktuose išvardytų formų užstatą tik tuo atveju, kai ji pateikianti šalis raštu išsipareigoja arba pateikti papildomą užstatą, arba pakeisti pirminį užstatą, jeigu minėto turto, vertybinių popierių ar obligacijų grynoji vertė trijų mėnesių laikotarpiu sudarė mažiau nei 105 % pareikalauto užstato vertės. Šis raštiškas išsipareigojimas nebūtinai, jeigu tai jau yra numatyta nacionalinės teisės aktuose. Kompetentinga institucija reguliariai tikrina ir tikslina tokio turto, vertybinių popierių ar obligacijų vertę.

2. 7 straipsnio 2 dalies a, d ir e punktuose nurodyto užstato grynąją vertę įvertina kompetentinga institucija, atsižvelgdama į visas turto perleidimo išlaidas.

Vertybinių popierių ar obligacijų grynoji vertė yra įvertinama vadovaujantis turimu paskutiniu kotiravimu.

Kompetentingos institucijos prašymu užstatą pateikianti šalis taip pat pateikia jo grynąją vertę patvirtinančią įrodymą.

10 straipsnis

1. Bet kuris užstatas gali būti pakeistas kitu.

Tačiau kompetentingos institucijos sutikimas yra reikalingas šiais atvejais:

- a) kai pirminis užstatas yra prarastas, tačiau dar nerealizuotas, arba
- b) kai naujai pakeisto užstato forma atitinka vieną iš 7 straipsnio 2 punkte išvardytų formų.

2. Užstato paketas gali būti pakeistas kitu užstato paketu, jeigu naujas užstato paketas apima bent jau tą pirminio užstato paketo dalį, kuri pakeitimo metu užtikrina, kad vienas ar daugiau neįvykdytų išsipareigojimų bus įvykdyti.

11 straipsnis

1. 1 straipsnyje nurodyti užstatai įforminami eurai.
2. Nepaisant 1 dalies, jei užstatas įforminamas euro zonoje nepriklausančioje valstybėje narėje užstato vertė eurai konvertuojama į nacionalinę valiutą, laikantis Reglamento (EB) Nr. 1913/2006 10 straipsnio. Užstatą atitinkanti įmoka ir suma, kuri reikalavimų neatitikimo ar įsipareigojimų nevykdymo atveju būtų išskaičiuota, toliau nurodomos eurai.

12 straipsnis

Jeigu grynieji pinigai yra įmokami atliekant pervedimą, jie nebus laikomi užstatu tol, kol kompetentinga institucija įsitikins, jog gali šia suma disponuoti.

13 straipsnis

1. Čekis nurodytai sumai, kurios mokėjimą garantuoja finansinė institucija, pripažinta atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos, yra laikomas grynųjų pinigų indėliu. Kompetentinga institucija neprivalo pateikti apmokėjimui čekio, kol laikotarpis, už kurį garantuojama, bus besibaigiantis.
2. Kitas nei šio straipsnio 1 dalyje nurodytas čekis yra laikomas užstatu tik tuo atveju, kai kompetentinga institucija įsitikina, jog gali šia suma disponuoti.
3. Visus finansinės institucijos taikomus mokesčius padengia užstatą pateikianti šalis.

14 straipsnis

Šaliai, kuri pateikia grynųjų pinigų indėlio formos užstatą, palūkanos nemokamos.

15 straipsnis

1. Garanto nuolatinė gyvenamoji vieta arba buveinė yra Sąjungoje ir, pagal Sutarties nuostatas dėl laisvės teikti paslaugas, jis pripažįstamas valstybės narės, kurioje yra pateikiamas užstatas, kompetentingos institucijos. Garantas įsipareigoja pateikdamas rašytinę garantiją.
2. Rašytinėje garantijoje nurodoma bent jau ši informacija:
 - a) įsipareigojimas arba, jei pateikiamas užstato paketas, grupė(s) įsipareigojimų, kurių įvykdymas garantuojamas sumokant pinigų sumą;
 - b) maksimalus įsipareigojimas, kurį prisiima sumokėti garantas;
 - c) garantas solidariai su šalimi, atsakinga už įsipareigojimo įvykdymą, įsipareigoja kompetentingai institucijai pareiklavus per 30 dienų sumokėti bet kokią sumą, kuri neviršija garantijoje nurodytos sumos, kai tik nusprendžiama, kad užstato netenkama.

3. Kompetentinga institucija gali pripažinti, kad garanto rašytinis pranešimas, atsiųstas telekomunikacijų kanalais, yra rašytinė garantija. Jeigu kompetentinga institucija pripažįsta tokios formos dokumentą, ji imasi visų reikiamų priemonių, kad įsitikintų, jog telekomunikacijų kanalais atsiųstas pranešimas yra autentiškas.

4. Jeigu rašytinis garantijų paketas jau buvo pateiktas, kompetentinga institucija nustato procedūrą, kuri turi būti taikoma priskiriant visą ar dalį garantijų paketo konkrečiam įsipareigojimui.

16 straipsnis

Kai tik užstato paketo dalis yra priskiriama konkrečiam įsipareigojimui, nurodoma likusi bendro užstato paketo dalis.

IV SKYRIUS

IŠANKSTINIAI MOKĖJIMAI

17 straipsnis

Šio skyriaus nuostatos taikomos visais atvejais, kai konkrečios Sąjungos taisyklės numato, jog sumą galima sumokėti anksčiau nei įvykdomas įsipareigojimas.

18 straipsnis

1. Užstatas grąžinamas:
 - a) kai nustatoma juridinė teisė į iš anksto sumokėtą sumą arba
 - b) kai grąžinama išankstinio mokėjimo suma, pridėjus konkrečiose Sąjungos taisyklėse numatytus priedus.
2. Jeigu pasibaigia galutinis terminas, skirtas įrodyti juridinę teisę į paskirtą sumą, o šią teisę patvirtinantis dokumentas nepateikiamas, kompetentinga institucija nedelsdama taiko 28 straipsnyje nustatytą procedūrą.

Force majeure atveju šis galutinis terminas gali būti atidėtas.

Tačiau, jeigu tai numato Sąjungos teisės aktai, užstato daliniam grąžinimui reikalingą patvirtinantį dokumentą dar galima pateikti praėjus šiam terminui.

3. Jeigu Sąjungos teisės aktų *force majeure* nuostatos leidžia grąžinti vien išankstinius mokėjimus, papildomai turi būti laikomasi šių sąlygų:

- a) apie aplinkybes, kurios nurodomos kaip *force majeure*, yra pranešama kompetentingai institucijai ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kai suinteresuota šalis gavo informaciją apie tai, kad atsirado aplinkybės, liudijančios apie galimą *force majeure* atvejį, ir

- b) suinteresuota šalis grąžina iš anksto sumokėtą sumą arba atitinkamą jos dalį per 30 dienų nuo tos dienos, kai kompetentinga institucija pateikia grąžinimo reikalavimą.

Jeigu nesilaikoma a ir b punktuose išdėstytų sąlygų, galioja tokios grąžinimo sąlygos, kurios būtų taikomos kitais nei *force majeure* atvejais.

V SKYRIUS

KITŲ, IV SKYRIUJE NENURODYTŲ, UŽSTATŲ GRAŽINIMAS IR JŲ NETEKIMAS

19 straipsnis

1. Įsipareigojimą gali sudaryti pagrindiniai, netiesioginiai ir antraeiliai reikalavimai.

2. Pagrindinis reikalavimas – tai reikalavimas, iš esmės susijęs su jį nustatančio reglamento paskirtimi: atlikti veiksmą arba nuo jo susilaikyti.

3. Netiesioginis reikalavimas – tai reikalavimas laikytis termino, kuris nustatomas pagrindiniam reikalavimui įvykdyti.

4. Antraeilis reikalavimas – tai bet kuris kitas reglamento nustatytas reikalavimas.

5. Šis skyrius netaikomas, jeigu konkrečios Sąjungos taisyklės atitinkamas konkretus reglamentas neapibrėžia pagrindinių reikalavimų.

6. Šiame antraštiniame skyriuje „atitinkama dalis sumos, garantuotos užstatu“ reiškia užstatu garantuotos sumos dalį, atitinkančią neįvykdyto reikalavimo dydį.

20 straipsnis

Užstatas grąžinamas, pateikus konkrečiose Sąjungos taisyklėse nurodytus įrodymus, kurie patvirtina, kad visi pagrindiniai, netiesioginiai ir antraeiliai reikalavimai yra įvykdyti.

21 straipsnis

1. Užstatas yra visiškai negrąžinamas tokiu sumos dydžiu, kuris atitinka neįvykdytą pagrindinį reikalavimą, nebent *force majeure* sukliudė įvykdyti.

2. Pagrindinis reikalavimas yra laikomas neįvykdytu, jeigu nepateikiamas atitinkamas įrodymas per tokiam įrodymui pateikti nustatytą terminą, nebent *force majeure* sukliudė pateikti tokį įrodymą per tą terminą. Nedelsiant taikoma 28 straipsnyje nustatyta procedūra negrąžinti sumai susigrąžinti.

3. Jeigu per 18 mėnesių nuo 2 dalyje nurodyto galutinio termino yra pateikiamas įrodymas, kad visi pagrindiniai reikalavimai yra įvykdyti, grąžinama 85 % prarastos užstato sumos.

Jeigu per 18 mėnesių nuo nurodyto galutinio termino yra pateikiamas įrodymas, kad visi pagrindiniai reikalavimai buvo įvykdyti tokiomis sąlygomis, kuriomis atitinkamas netiesioginis reikalavimas buvo neįvykdytas, grąžinama suma yra lygi sumai, kuri yra grąžintina pagal 22 straipsnio 2 dalį, atėmus 15 % atitinkamos dalies sumos, garantuotos užstatu.

4. Negrąžinama jokia suma, jeigu įrodymas, kad visi pagrindiniai reikalavimai yra įvykdyti, yra pateikiamas pasibaigus 3 dalyje nurodytam 18 mėnesių laikotarpiui, nebent *force majeure* sukliudė pateikti įrodymą per tą laiką.

22 straipsnis

1. Jeigu per nustatytą laikotarpį yra pateikiamas konkrečiose Sąjungos taisyklėse apibrėžtas įrodymas, kad visi pagrindiniai reikalavimai buvo įvykdyti tokiomis sąlygomis, kuriomis netiesioginis reikalavimas buvo neįvykdytas, grąžinama dalis užstato, o likusios užstato sumos netenkama. Taikoma 28 straipsnyje nustatyta procedūra užstato sumai, kuri atiteko užstato gavėjui, susigrąžinti.

2. Grąžinama užstato dalis yra tokia: užstatas, kuris atitinka tam tikrą dalį garantuojamos sumos, atėmus 15 % ir

- a) 10 % nuo sumos, kuri liko atskaičius 15 % už kiekvieną dieną, kuria:

- i) buvo pradelstas maksimalus 40 dienų ar trumpesnis laikotarpis;

- ii) buvo nesilaikoma minimalaus 40 dienų ar trumpesnio laikotarpio;

- b) 5 % nuo sumos, kuri liko atskaičius 15 % už kiekvieną dieną, kuria:

- i) buvo pradelstas maksimalus 41–80 dienų laikotarpis;

- ii) buvo nesilaikoma minimalaus 41–80 dienų laikotarpio;

- c) 2 % nuo sumos, kuri liko atskaičius 15 % už kiekvieną dieną, kuria:

- i) buvo pradelstas maksimalus 81 dienos ar ilgesnis laikotarpis;

- ii) buvo nesilaikoma minimalaus 81 dienos ar ilgesnio laikotarpio.

3. Šis straipsnis netaikomas laikotarpiams, per kuriuos reikia arba pateikti prašymą dėl importo ir eksporto licencijų bei sertifikatų su iš anksto nustatyta kompensacija, arba jais naudotis, taip pat laikotarpiams, per kuriuos konkurso būdu reikia nustatyti importo ir eksporto mokesčius bei eksporto kompensacijas.

23 straipsnis

1. Neįvykdžius vieno ar daugiau antraeilių reikalavimų, yra negrąžinama 15 % atitinkamos dalies sumos, garantuotos užstatu, nebent *force majeure* sukliudė juos įvykdyti.

2. Nedelsiant taikoma 28 straipsnyje nustatyta procedūra užstato sumai, kuri atiteko užstato gavėjui, susigrąžinti.

3. Šis straipsnis netaikomas, jeigu taikoma 21 straipsnio 3 dalis.

24 straipsnis

Jeigu pateikiami įrodymai, kad buvo laikomasi visų pagrindinių reikalavimų, tačiau buvo neįvykdytas ir netiesioginis reikalavimas, ir antraeilis reikalavimas, taikomi 22 ir 23 straipsniai, o visa negrąžinama suma lygi sumai, negrąžintai pagal 22 straipsnį, pridėdant 15 % nuo užstatu garantuotos sumos atitinkamos dalies.

25 straipsnis

Visa suma, kurios netenkama, neturi viršyti 100 % atitinkamos sumos dalies, garantuotos užstatu.

VI SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

26 straipsnis

1. Paprašius grąžinama dalis užstato, jeigu pateikiamas atitinkamas įrodymas, susijęs su produkto kiekio dalimi, tačiau tik tuo atveju, kai ta dalis nėra mažesnė nei bet kuris minimalus kiekis, nurodytas reglamente, įpareigojančiame pateikti užstatą.

Jeigu konkrečios Sąjungos taisyklės nenustato minimalaus kiekio, kompetentinga institucija gali pati nustatyti bet kurio užstato dalinių grąžinimų skaičių ir nurodyti bet kurio tokio grąžinimo minimalią sumą.

2. Prieš grąžinant visą ar dalį užstato, kompetentinga institucija gali pareikalauti, kad būtų pateiktas rašytinis tokio grąžinimo prašymas.

3. Tuo atveju, kai pagal 9 straipsnio 1 dalį užstatu užtikrinama suma didesnė už 100 % tos sumos, kurią reikalaujama garantuoti, ta užstato dalis, kuri viršija 100 %, grąžinama tada, kai likusi užstato sumos dalis yra galutinai grąžinama arba jos netenkama.

27 straipsnis

1. Jeigu nenurodomas laikotarpis, per kurį reikia pateikti įrodymus, reikalingus tam, kad užstato suma būtų grąžinta, šis laikotarpis yra:

a) 12 mėnesių nuo galutinio termino, iki kurio pagrindiniai reikalavimai turi būti įvykdyti, arba

b) jeigu a punkte minimas galutinis terminas nenurodomas, 12 mėnesių nuo tos dienos, iki kurios buvo įvykdyti visi pagrindiniai reikalavimai.

2. 1 dalyje nustatytas laikotarpis neturi viršyti trejų metų nuo tos dienos, kai buvo nustatytas užstatas konkrečiam išpareigojimui, išskyrus *force majeure* atvejus.

28 straipsnis

1. Kai kompetentinga institucija sužino apie aplinkybes, dėl kurių gali būti negrąžintas visas užstatas arba jo dalis, ji nedelsdama pareikalauja, kad šalis, kuri turi įvykdyti išpareigojimą, sumokėtų negrąžintą sumą per 30 dienų nuo tokio reikalavimo pateikimo dienos.

Jeigu nesumokama iki šio laikotarpio pabaigos, kompetentinga institucija:

a) nedelsdama perveda bet kurios 7 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos formos užstatą į atitinkamą sąskaitą;

b) nedelsdama pareikalauja, kad 7 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas garantas būtų sumokėtas per 30 dienų nuo tokio reikalavimo pateikimo dienos;

c) nedelsdama imasi priemonių, kad:

i) konvertuotų 7 straipsnio 2 dalies a, c, d, ir e punktuose minimus užstatus į pinigus, kurių pakaktų nustatytai sumai susigrąžinti;

ii) pervestų ikeistus grynųjų pinigų indėlius į savo sąskaitą.

Kompetentinga institucija nedelsdama gali pervesti bet kurios 7 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos formos užstatą į atitinkamą sąskaitą, prieš tai nepareikalavusi, kad suinteresuotas asmuo atliktų mokėjimą.

2. Kompetentinga institucija gali netaikyti teisės negrąžinti mažesnės kaip 60 EUR sumos, jeigu įstatymais ir kitais teisės aktais panašiais atvejais yra nustatytos panašios nacionalinės nuostatos.

3. Nepažeidžiant 1 dalies nuostatų, jeigu nusprendžiama užstato negrąžinti, tačiau padavus apeliacinį skundą šio sprendimo vykdymas atidedamas vadovaujantis nacionaline teise,

suinteresuota šalis už iš tikrųjų negrąžintą dalį moka delspinigius laikotarpiu, kuris prasideda po 30 dienų nuo 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto reikalavimo mokėti gavimo ir baigiasi likus dienai iki iš tikrųjų negrąžintos sumos mokėjimo.

Jei pasibaigus apeliacinio skundo nagrinėjimui suinteresuotos šalies paprašoma per 30 dienų sumokėti negrąžintą sumą, norėdama apskaiciuoti delspinigius valstybė narė gali laikytis nuomonės, jog suma turi būti sumokėta dvidešimtą dieną nuo tokio prašymo pateikimo dienos.

Taikomų delspinigių norma apskaičiuojama pagal nacionalinės teisės nuostatas, tačiau ji niekada neturi būti mažesnė už delspinigių normą, taikomą susigrąžinant nacionalines sumas.

Mokėjimo agentūros sumokėtus delspinigius išskaito iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) arba Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) išlaidų remdamosi Tarybos reglamento (EEB) Nr. 352/78 ⁽¹⁾ nuostatomis.

Valstybės narės gali periodiškai reikalauti užstato papildymo, susijusio su atitinkamais delspinigiais.

Jeigu užstatas nebuvo grąžintas ir suma jau įskaityta EŽŪGF arba EŽŪFKP, o, išnagrinėjus apeliacinį skundą, būtina grąžinti visą negrąžintą sumą arba jos dalį, įskaitant delspinigius, kurių dydis buvo apskaičiuotas pagal nacionalinę teisę, grąžintiną sumą turi padengti EŽŪGF arba EŽŪFKP, išskyrus tuos atvejus, kai užstato grąžinimas aiškinamas valstybių narių administracinių arba kitų institucijų aplaidumu arba didele klaida.

29 straipsnis

Komisija, laikydamasi Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 195 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos ir remdamasi atitinkamais kitų susijusių reglamentų straipsniais, gali leisti nukrypti nuo pirmiau nurodytų nuostatų.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. kovo 28 d.

VII SKYRIUS

INFORMACIJA

30 straipsnis

1. Valstybės narės kiekvienais metais praneša Komisijai negrąžintų užstatų bendrą skaičių ir sumą, nepriklausomai nuo 28 straipsnyje nustatytos procedūros taikymo etapo, kiekvienu atveju atskirai nurodydamos sumas, kredituotas nacionaliniams biudžetams, ir sumas, kredituotas Sąjungos biudžetui.

2. 1 dalyje nurodyta informacija yra pateikiama apie visus negrąžintus užstatus, didesnius kaip 1 000 EUR, ir pagal kiekvieną Sąjungos nuostatą, įpareigojančią pateikti užstatą.

3. Informacija pateikiama apie abi sumas: tas, kurias tiesiogiai sumokėjo suinteresuota šalis, ir tas, kurios buvo susigrąžintos realizavus užstatą.

31 straipsnis

Valstybės narės nuolat teikia Komisijai informaciją apie:

- a) tipus institucijų, įgaliotų veikti kaip garantai, ir nustatytus reikalavimus;
- b) užstatų, priimtų pagal 7 straipsnio 2 dalį, formas ir nustatytus reikalavimus.

32 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2220/85 yra panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikmenų lentelę.

33 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OL L 50, 1978 2 22, p. 1.

I PRIEDAS

Panaikinamas reglamentas ir jo vėlesni pakeitimai

Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2220/85
(OL L 205, 1985 8 3, p. 5)

Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 1181/87
(OL L 113, 1987 4 30, p. 31)

Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 3745/89
(OL L 364, 1989 12 14, p. 54)

Komisijos reglamentas (EB) Nr. 3403/93
(OL L 310, 1993 12 14, p. 4)

Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1932/1999
(OL L 240, 1999 9 10, p. 11)

Komisijos reglamentas (EB) Nr. 673/2004
(OL L 105, 2004 4 14, p. 17)

Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1713/2006
(OL L 321, 2006 11 21, p. 11)

tik 3 straipsnis

Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1913/2006
(OL L 365, 2006 12 21, p. 52)

tik 12 straipsnis

II PRIEDAS

Atitikmenų lentelė

Reglamentas (EEB) Nr. 2220/85	Šis reglamentas
I dalis	I skyrius
1 straipsnio įvadinė dalis	1 straipsnio įvadinė dalis
1 straipsnio a punktas	1 straipsnio a punktas
1 straipsnio b punktas	1 straipsnio b punktas
1 straipsnio c punktas	—
1 straipsnio d punktas	—
1 straipsnio e punktas	—
1 straipsnio f punktas	1 straipsnio c punktas
2 straipsnis	2 straipsnio antra pastraipa
3 straipsnio įvadiniai žodžiai	3 straipsnio įvadiniai žodžiai
3 straipsnio a punkto pirma pastraipa	3 straipsnio a punktas
3 straipsnio a punkto antra pastraipa	2 straipsnio pirma pastraipa
3 straipsnio b, c ir d punktai	3 straipsnio b, c ir d punktai
II dalis	II skyrius
4, 5 ir 6 straipsniai	4, 5 ir 6 straipsniai
III dalis	III skyrius
8 straipsnis	7 straipsnis
9 straipsnis	8 straipsnis
10 straipsnio 1 dalies a punktas	9 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
10 straipsnio 1 dalies b punktas	9 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
10 straipsnio 1 dalies c punktas	9 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
10 straipsnio 2 dalies a punktas	9 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
10 straipsnio 2 dalies b punktas	9 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa
11 straipsnis	10 straipsnis
12 straipsnis	11 straipsnis
13 straipsnis	12 straipsnis
14 straipsnis	13 straipsnis
15 straipsnis	14 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2220/85	Šis reglamentas
16 straipsnis	15 straipsnis
17 straipsnis	16 straipsnis
IV dalis	IV skyrius
18 straipsnio įvardiniai žodžiai ir įtrauka	17 straipsnis
19 straipsnis	18 straipsnis
V dalis	V skyrius
20 straipsnis	19 straipsnis
21 straipsnis	20 straipsnis
22 straipsnis	21 straipsnis
23 straipsnio 1 dalis	22 straipsnio 1 dalis
23 straipsnio 2 dalies įvardiniai žodžiai	22 straipsnio 2 dalies įvardiniai žodžiai
23 straipsnio 2 dalies a punktas	22 straipsnio 2 dalies įvardiniai žodžiai
23 straipsnio 2 dalies b punkto pirmos įtraukos įvardiniai žodžiai	22 straipsnio 2 dalies a punkto įvardiniai žodžiai
23 straipsnio 2 dalies b punkto pirmos įtraukos pirma įtrauka	22 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktis
23 straipsnio 2 dalies b punkto pirmos įtraukos antra įtrauka	22 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis
23 straipsnio 2 dalies b punkto antra įtrauka, įvardiniai žodžiai	22 straipsnio 2 dalies b punkto įvardiniai žodžiai
23 straipsnio 2 dalies b punkto antros įtraukos pirma įtrauka	22 straipsnio 2 dalies b punkto i papunktis
23 straipsnio 2 dalies b punkto antros įtraukos antra įtrauka	22 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktis
23 straipsnio 2 dalies b punkto trečia įtrauka, įvardiniai žodžiai	23 straipsnio 2 dalies c punkto įvardiniai žodžiai
23 straipsnio 2 dalies b punkto trečios įtraukos pirma įtrauka	22 straipsnio 2 dalies c punkto i papunktis
23 straipsnio 2 dalies b punkto trečios įtraukos antra įtrauka	22 straipsnio 2 dalies c punkto ii papunktis
23 straipsnio 3 dalis	22 straipsnio 3 dalis
24 straipsnis	23 straipsnis
25 straipsnis	24 straipsnis
26 straipsnis	25 straipsnis
VI dalis	VI skyrius
27 straipsnis	26 straipsnis
28 straipsnis	27 straipsnis
29 straipsnis	28 straipsnis
30 straipsnis	29 straipsnis
VII dalis	VII skyrius

Reglamentas (EEB) Nr. 2220/85	Šis reglamentas
31 straipsnis	30 straipsnis
32 straipsnis	31 straipsnis
—	32 straipsnis
33 straipsnis	33 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 283/2012**2012 m. kovo 29 d.****kuriuo nustatomas standartinis ūkių apskaitos duomenų tinklo mokestis už 2012 ataskaitinių metų ūkio pelno ataskaitą**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1217/2009, kuriuo sukuriamas žemės ūkio valdų pajamų ir ūkinės veiklos apskaitos duomenų rinkimo tinklas Europos bendrijoje ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 1983 m. liepos 13 d. Komisijos reglamentą (EEB) Nr. 1915/83 dėl tam tikrų išsamių apskaitos tvarkymo įgyvendinimo taisyklių, siekiant nustatyti žemės ūkio valdų pajamas ⁽²⁾, ypač į jo 5 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) Reglamento (EEB) Nr. 1915/83 5 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Komisija valstybėms narėms sumoka standartinį mokestį už kiekvieną tinkamai užpildytą ūkio ataskaitą, atsiųstą per to reglamento 3 straipsnyje nurodytą laikotarpį.
- (2) 2011 m. kovo 7 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 224/2011, kuriuo nustatomas standartinis ūkių apskaitos

duomenų tinklo mokestis už kiekvieną ūkio ataskaitą, taikomas nuo 2011 ataskaitinių metų ⁽³⁾, nustatytas standartinis 2011 ataskaitinių metų mokestis yra 157 EUR už kiekvieną ūkio pelno ataskaitą. Dėl kainų tendencijų ir jų poveikio ūkio ataskaitos užpildymo išlaidoms mokestį būtina patikslinti.

- (3) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Bendrijos ūkių apskaitos duomenų tinklo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EEB) Nr. 1915/83 5 straipsnio 1 dalyje numatytas standartinis mokestis yra 160 EUR.

2 straipsnisŠis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2012 ataskaitinių metų.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. kovo 29 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OL L 328, 2009 12 15, p. 27.⁽²⁾ OL L 190, 1983 7 14, p. 25.⁽³⁾ OL L 61, 2011 3 8, p. 1.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 284/2012

2012 m. kovo 29 d.

kuriuo dėl avarijos Fukušimos branduolinėje elektrinėje nustatomi specialūs Japonijos kilmės arba iš jos išsiųstų pašarų ir maisto produktų importo reikalavimai ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 961/2011

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

valdžios institucijų ir importuojančių valstybių narių kompetentingų institucijų administracinę naštą, reikėtų sakei, viskiui ir *shochu* netaikyti šio reglamento;

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 178/2002, nustatantį maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantį Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantį su maisto saugos klausimais susijusias procedūras⁽¹⁾, ypač į jo 53 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktį,

kadangi:

- (1) Reglamento (EB) Nr. 178/2002 53 straipsnyje nustatyta galimybė Sąjungai imtis atitinkamų iš trečiųjų šalių importuojamiems maisto produktams ir pašarams taikomų skubių priemonių, kuriomis siekiama apsaugoti žmonių ir gyvūnų sveikatą arba aplinką, jeigu pavienių valstybių narių taikomomis priemonėmis tinkamai išvengti pavojaus neįmanoma;
- (2) po 2011 m. kovo 11 d. įvykusios avarijos Fukušimos branduolinėje elektrinėje Komisijai pranešta, kad tam tikruose Japonijos kilmės maisto produktuose radionuklidų lygis viršijo Japonijoje taikomus maisto produktų taršos lygius. Ši tarša gali būti pavojinga Sąjungos gyventojų ir gyvūnų sveikatai, todėl 2011 m. kovo 25 d. priimtas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 297/2011, kuriuo dėl avarijos Fukušimos branduolinėje elektrinėje nustatomi specialūs Japonijos kilmės arba iš jos išsiųstų pašarų ir maisto produktų importo reikalavimai⁽²⁾. Tas reglamentas vėliau pakeistas Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 961/2011⁽³⁾;
- (3) Japonijos valdžios institucijos pranešė Komisijai, kad nė viename iš daugelio sakės ir kitų spiritinių gėrimų (viskio ir *shochu*) mėginių radioaktyvumo nenustatyta. Radioaktyvumas iš spiritinių gėrimų beveik visiškai pašalinamas poliravimo, fermentavimo ir distiliavimo metu. Japonijos valdžios institucijos ir toliau nuolat stebės sakės, viskio ir *shochu* taršos lygius. Todėl, siekiant sumažinti Japonijos

- (4) 2012 m. vasario 24 d. Japonijos valdžios institucijos priėmė naują didžiausią cezio-134 ir cezio-137 sumos lygį, taikytiną nuo 2012 m. balandžio 1 d., o ryžiams, jautienai, sojos pupelėms ir iš jų pagamintiems perdirbtiems produktams nustatė pereinamojo laikotarpio priemones, pagal kurias taikomi mažesni nei 1987 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamente (Euratomas) Nr. 3954/87, nustatančiame didžiausius leistinus maisto produktų ir pašarų radiacinės taršos lygius po branduolinės avarijos ar kokio nors kito radiacinės avarijos atvejo⁽⁴⁾, nustatyti didžiausi lygiai. Kadangi dėl pavojaus gyvūnų ir visuomenės sveikatai, nesusijusio su radioaktyvumu, į Sąjungą draudžiama importuoti jautieną iš Japonijos, jautienai nustatytos pereinamojo laikotarpio priemonės neturi reikšmės importui į Sąjungą. Be to, Japonijos institucijos pranešė Komisijai, kad Japonijos rinkai neleidžiamų teikti produktų neleidžiama ir eksportuoti. Todėl, nors saugumo sumetimais tokios būtinybės nėra, siekiant suderinti Japonijos valdžios institucijų prieš eksportuojant atliekamą kontrolę ir į Sąjungą įvežamų Japonijos kilmės ar iš Japonijos išsiųstų pašarų ir maisto produktų radionuklidų lygio kontrolę, Sąjungoje reikėtų taikyti tokius pat didžiausius radionuklidų pašaruose ir maisto produktuose iš Japonijos lygius, kaip ir taikomi Japonijoje, su sąlyga, kad jie mažesni už Reglamente (Euratomas) Nr. 3954/87 nustatytas vertes;

- (5) remiantis įrodymais, kad išsiskyrus radioaktyviosioms medžiagoms į aplinką daugiausia pateko jodo-131, cezio-134 bei cezio-137 ir pateko labai mažai arba visai nepateko stroncio (Sr-90), plutonio (Pu-239) ir americio (Am-241) radionuklidų, netrukus po branduolinės avarijos nustatyti privalomi patikrinimai dėl jodo-131 bei cezio-134 ir cezio-137 sumos Japonijos kilmės pašaruose ir maisto produktuose. Atsižvelgiant į trumpą jodo-131 pusėjimo trukmę (aštuonios dienos) ir į tai, kad per pastaruosius mėnesius iš branduolinės elektrinės, kurioje įvyko avarija, į aplinką nepateko radioaktyviųjų medžiagų, o jos branduolinio reaktoriaus būklė dabar yra stabili ir nėra tikimybės, kad į aplinką vėl pateks šių medžiagų, aplinkoje, taigi ir pašaruose ir maisto produktuose iš Japonijos, jodo-131 nebeaptinkama. Todėl 2011 m. gruodžio 21 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1371/2011, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 961/2011, kuriuo dėl avarijos Fukušimos branduolinėje elektrinėje nustatomi specialūs Japonijos kilmės arba iš jos išsiųstų pašarų

⁽¹⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.⁽²⁾ OL L 80, 2011 3 26, p. 5.⁽³⁾ OL L 252, 2011 9 28, p. 10.⁽⁴⁾ OL L 371, 1987 12 30, p. 11.

ir maisto produktų importo reikalavimai⁽¹⁾, nustatyta, kad patikrinimas dėl jodo-131 nebereikalingas. Dėl šios priežasties šiame reglamente didžiausio jodo-131 lygio nustatyti nebereikia;

- (6) Igyvendinimo reglamente (ES) Nr. 961/2011 taip pat nustatytas didžiausias stroncio, plutonio ir americio lygis, jei vėl išsiskyrus radioaktyviosioms medžiagoms į aplinką būtų patekę šių radionuklidų. Atsižvelgiant į tai, kad paveiktasis branduolinis reaktorius dabar yra stabilios būklės, tikimybė, kad į aplinką vėl pateks radioaktyviųjų medžiagų, yra labai maža arba jos visai nėra, be to, po branduolinės elektrinės avarijos į aplinką nepateko didelis stroncio, plutonio ir americio kiekis, todėl akivaizdu, kad patikrinimas dėl šių radionuklidų pašaruose ir maisto produktuose iš Japonijos nebereikalingas. Todėl šiame reglamente didžiausio šių radionuklidų lygio nustatyti nebereikia;
- (7) Igyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 961/2011 iš dalies keistas du kartus, siekiant atsižvelgti į padėties pokyčius. Atsižvelgiant į tai, kad šiuo reglamentu nustatomi pakeitimai, dėl kurių vėl reikia keisti keletą to reglamento nuostatų, Reglamentą (ES) Nr. 961/2011 tikslinga pakeisti nauju reglamentu;
- (8) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

Šis reglamentas taikomas Japonijos kilmės arba iš jos išsiųstiems pašarams ir maisto produktams, kaip apibrėžta Reglamento (Euratomas) Nr. 3954/87 1 straipsnio 2 dalyje, išskyrus:

- produktus, kurie išvežti iš Japonijos iki 2011 m. kovo 28 d.;
- produktus, kurie gauti ir (arba) perdirbti iki 2011 m. kovo 11 d.;
- sakę, kurios KN kodai yra ex 2206 00 39 (putojanti), ex 2206 00 59 (neputojanti, induose, kurių talpa ne didesnė kaip 2 litrai) arba ex 2206 00 89 (neputojanti, induose, kurių talpa didesnė kaip 2 litrai);
- viskį, kurio KN kodas yra 2208 30;
- shochu*, kurio KN kodai yra ex 2208 90 56, ex 2208 90 69, ex 2208 90 77 ar ex 2208 90 78.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžys

Šiame reglamente „Japonijos teisės aktuose nustatytos pereinamojo laikotarpio priemonės“ – pereinamojo laikotarpio priemonės, kurias dėl didžiausio cezio-134 ir cezio-137 sumos lygio, kaip išdėstyta III priede, 2012 m. vasario 24 d. patvirtino Japonijos valdžios institucijos.

3 straipsnis

Importas į Sąjungą

1 straipsnyje nurodytus pašarus ir maisto produktus (toliau – produktai) į Europos Sąjungą leidžiama importuoti tik jeigu jie atitinka šiame reglamente išdėstytus reikalavimus.

4 straipsnis

Didžiausias cezio-134 ir cezio-137 lygis

- 1 straipsnyje nurodyti produktai, išskyrus ryžius, sojos pupeles ir iš jų pagamintus perdirbtus produktus, turi atitikti didžiausią cezio-134 ir cezio-137 sumos lygį, nustatytą II priede.
- Ryžiai, sojos pupelės ir iš jų pagaminti perdirbti produktai atitinka didžiausią cezio-134 ir cezio-137 sumos lygį, nustatytą III priede.

5 straipsnis

Deklaracija

1. Prie kiekvienos 1 straipsnyje nurodytų produktų siuntos pridedama pagal 6 straipsnį parengta ir pasirašyta galiojanti deklaracija.

2. 1 dalyje nurodytoje deklaracijoje:

- patvirtinama, kad produktai atitinka galiojančius Japonijos teisės aktus, ir
- nurodoma, ar produktams taikytinos Japonijos teisės aktuose nustatytos pereinamojo laikotarpio priemonės.

3. Be to, 1 dalyje nurodytoje deklaracijoje patvirtinama, kad:

- produktai gauti ir (arba) perdirbti iki 2011 m. kovo 11 d. arba
- produktų kilmės prefektūros nėra Fukušimos (Fukushima), Gunmos (Gunma), Ibarakio (Ibaraki), Točigio (Tochigi), Miagio (Miyagi), Jamanašio (Yamanashi), Saitamos (Saitama), Tokijo (Tokyo), Čibos (Chiba), Kanagavos (Kanagawa) ir Šidzuokos (Shizuoka) prefektūros ir jie nėra siunčiami iš šių prefektūrų, arba
- produktai siunčiami iš Fukušimos (Fukushima), Gunmos (Gunma), Ibarakio (Ibaraki), Točigio (Tochigi), Miagio (Miyagi), Jamanašio (Yamanashi), Saitamos (Saitama), Tokijo (Tokyo), Čibos (Chiba), Kanagavos (Kanagawa) ir Šidzuokos (Shizuoka) prefektūrų, tačiau jos nėra produktų kilmės prefektūros ir tranzito metu produktai nebuvo paveikti radioaktyvios spinduliuotės, arba
- jei produktų kilmės prefektūros yra Fukušimos (Fukushima), Gunmos (Gunma), Ibarakio (Ibaraki), Točigio (Tochigi), Miagio (Miyagi), Jamanašio (Yamanashi), Saitamos (Saitama), Tokijo (Tokyo), Čibos (Chiba), Kanagavos (Kanagawa) ir Šidzuokos (Shizuoka) prefektūros, prie produktų pridedama mėginių ėmimo ir tyrimų rezultatų ataskaita.

⁽¹⁾ OL L 341, 2011 12 22, p. 41.

4. 3 dalies d punktas taip pat taikomas tame punkte nurodytų prefektūrų pakrančių vandenyse pagautiems ar gautiems produktams, neatsižvelgiant į tai, kur šie produktai iškelti į sausumą.

6 straipsnis

Deklaracijos parengimas ir pasirašymas

1. 5 straipsnyje nurodyta deklaracija rengiama pagal I priede pateiktą pavyzdį.

2. 5 straipsnio 3 dalies a, b arba c punktuose nurodytų produktų deklaracijas pasirašo Japonijos kompetentingos institucijos įgaliotas atstovas arba Japonijos kompetentingos institucijos įgaliojotas atstovas, veikiantis Japonijos kompetentingos institucijos įgaliojimu ir jai prižiūrint.

3. Prie 5 straipsnio 3 dalies d punkte nurodytos produktų deklaracijos, pasirašytos Japonijos kompetentingos institucijos įgaliojoto atstovo, pridedama mėginių ėmimo ir tyrimų rezultatų ataskaita.

7 straipsnis

Identifikacija

Kiekvienai 1 straipsnyje nurodytų produktų siuntai suteikiamas kodas, kuris nurodomas 5 straipsnio 1 dalyje minėtoje deklaracijoje, 6 straipsnio 3 dalyje minėtoje tyrimų ataskaitoje, sanitariname sertifikate ir visuose prekybos dokumentuose, kurie pridedami prie siuntos.

8 straipsnis

Pasienio kontrolės postai ir nustatyti įvežimo punktai

1 straipsnyje nurodytų produktų siuntos, kurioms netaikoma Tarybos direktyva 97/78/EB ⁽¹⁾, į Sąjungą įvežamos per nustatytą įvežimo punktą, kaip apibrėžta Komisijos reglamento (EB) Nr. 669/2009 ⁽²⁾ 3 straipsnio b punkte (toliau – nustatytas įvežimo punktas).

9 straipsnis

Išankstinis pranešimas

Pašarų ir maisto ūkio subjektai arba jų atstovai iš anksto praneša pasienio kontrolės posto arba nustatyto įvežimo punkto kompetentingoms institucijoms apie visas 1 straipsnyje nurodytų produktų siuntas bent dvi darbo dienas prieš fizinį siuntos atvežimą.

10 straipsnis

Oficialūs patikrinimai

1. Pasienio kontrolės posto arba nustatyto įvežimo punkto kompetentingos institucijos:

a) patikrina visų 1 straipsnyje nurodytų produktų siuntų dokumentus;

b) atlieka fizinius ir tapatumo patikrinimus, įskaitant laboratorinius tyrimus dėl cezio-134 ir cezio-137, patikrinamos bent:

i) 5 % 5 straipsnio 3 dalies d punkte nurodytų produktų siuntų ir

ii) 10 % 5 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytų produktų siuntų.

2. Oficialios kontrolės priemonės siuntoms taikomos ne ilgiau nei 5 darbo dienas, kol bus gauti laboratorinio tyrimo rezultatai.

3. Jei iš laboratorinio tyrimo rezultatų paaiškėja, kad pateiktos garantijos neatitinka tikrovės, laikoma, kad deklaracija negalioja, o pašarų ir maisto produktų siunta neatitinka šio reglamento nuostatų.

11 straipsnis

Sąnaudos

Visas 10 straipsnyje nurodytų oficialių patikrinimų ir priemonių, taikomų reikalavimų neatitinkančioms siuntoms, sąnaudas padengia pašarų ir maisto ūkio subjektai.

12 straipsnis

Išleidimas į laisvą apyvartą

Siuntos į laisvą apyvartą gali būti išleidžiamos tik jei pašarų ir maisto ūkio subjektai ar jų atstovai muitinei pateikia 5 straipsnio 1 dalyje nurodytą deklaraciją,

a) kurią tinkamai patvirtino pasienio kontrolės posto arba nustatyto įvežimo punkto kompetentinga institucija ir

b) kuria įrodoma, kad buvo atlikti 10 straipsnyje nurodyti oficialūs patikrinimai ir gauti tinkami rezultatai.

13 straipsnis

Reikalavimų neatitinkantys produktai

Šio reglamento reikalavimų neatitinkantys produktai rinkai neteikiami. Tokie produktai sunaikinami laikantis saugos reikalavimų arba grąžinami į kilmės šalį.

14 straipsnis

Pranešimai

Pasinaudodamos skubių pranešimų apie nesaugų maistą ir pašarus sistema (angl. RASFF) valstybės narės kas mėnesį praneša Komisijai apie visus gautus tyrimų rezultatus.

⁽¹⁾ OL L 24, 1998 1 30, p. 9.

⁽²⁾ OL L 194, 2009 7 25, p. 11.

15 straipsnis

Panaikinimas

Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 961/2011 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintąjį reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

16 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonė

Nukrypstant nuo 3 straipsnio, 1 straipsnyje nurodytus produktus galima importuoti į Sąjungą, jei jie atitinka Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 961/2011 šiais atžvilgiais:

- a) produktai išvežti iš Japonijos prieš įsigaliojant šiam reglamentui arba

- b) prie produktų pridedama tame reglamente nustatyta deklaracija, išduota iki 2012 m. balandžio 1 d., o produktai išvežti iš Japonijos iki 2012 m. balandžio 15 d.

17 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo laikotarpis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo įsigaliojimo dienos iki 2012 m. spalio 31 d. Šis reglamentas turi būti reguliariai peržiūrimas, atsižvelgiant į taršos raidą.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. kovo 29 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

I PRIEDAS

Deklaracija, išduodama norint į Sąjungą importuoti

..... (produktas ir kilmės šalis)

Partijos identifikavimo kodas **Deklaracijos numeris**

Remdamasi Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 284/2012, kuriuo dėl avarijos Fukušimos branduolinėje elektrinėje nustatomi specialūs Japonijos kilmės arba iš jos išsiųstų pašarų ir maisto produktų importo reikalavimai, nuostatomis

..... (3 straipsnio 5 dalyje nurodytas įgaliotas atstovas)

PATVIRTINA, kad

..... (1 straipsnyje nurodyti produktai)

iš šios siuntos, sudarytos iš:

.....

..... (siuntos aprašas, produktas, pakuočių skaičius ir rūšis, bruto arba neto svoris)

pakrautos (pakrovimo vieta)

..... (pakrovimo data)

..... (vežėjo identifikavimas)

vežamos į (paskirties vieta ir šalis)

siunčiamos iš

..... (siuntėjo pavadinimas ir adresas):

dėl didžiausio cezio-134 ir cezio-137 sumos lygio atitinka galiojančius Japonijos teisės aktus.

PATVIRTINA, kad siunčiamiems pašarams ar maisto produktams

☐ **netaikomos** Japonijos teisės aktuose nustatytos **pereinamojo laikotarpio priemonės** dėl didžiausio cezio-134 ir cezio-137 sumos lygio (žr. įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 284/2012 III priedą);

☐ **taikomos** Japonijos teisės aktuose nustatytos **pereinamojo laikotarpio priemonės** dėl didžiausio cezio-134 ir cezio-137 sumos lygio (žr. įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 284/2012 III priedą).

PATVIRTINA, kad siunčiami pašarai ar maisto produktai

☐ gauti ir (arba) perdirbti iki 2011 m. kovo 11 d.

☐ nėra kilę iš Fukušimos (Fukushima), Gunmos (Gunma), Ibarakio (Ibaraki), Točigio (Tochigi), Miagio (Miyagi), Jamanašio (Yamanashi), Saitamos (Saitama), Tokijo (Tokyo), Čibos (Chiba), Kanagavos (Kanagawa) ir Šidzuokos (Shizuoka) prefektūrų ir nėra siunčiami iš šių prefektūrų.

☐ siunčiami iš Fukušimos (Fukushima), Gunmos (Gunma), Ibarakio (Ibaraki), Točigio (Tochigi), Miagio (Miyagi), Jamanašio (Yamanashi), Saitamos (Saitama), Tokijo (Tokyo), Čibos (Chiba), Kanagavos (Kanagawa) ir Šidzuokos (Shizuoka) prefektūrų, tačiau jos nėra produktų kilmės prefektūros ir tranzito metu produktai nebuvo paveikti radioaktyvios spinduliuotės.

☐ kilę iš Fukušimos (Fukushima), Gunmos (Gunma), Ibarakio (Ibaraki), Točigio (Tochigi), Miagio (Miyagi), Jamanašio (Yamanashi), Saitamos (Saitama), Tokijo (Tokyo), Čibos (Chiba), Kanagavos (Kanagawa) ir Šidzuokos (Shizuoka) prefektūrų, o jų mėginiai paimti

(data)

(laboratorijos pavadinimas) siekiant nustatyti radionuklidų cezio-134 ir cezio-137 lygį. Tyrimų ataskaita pridedama.

Pasirašyta (vieta) (data)

Antspaudas ir parašas
(6 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytas įgaliotas atstovas)

Šia dalį pildo pasienio kontrolės posto arba nustatyto įvežimo punkto kompetentinga institucija

- ☐ Muitinė priėmė šią siuntą, kad ji būtų išleista į laisvą apyvartą Sąjungoje.
- ☐ Muitinė NEPRIĖMĖ šios siuntos, kad ji būtų išleista į laisvą apyvartą Sąjungoje.

.....
(valstybės narės kompetentinga institucija)

.....
Data

.....
Antspaudas

.....
Parašas

II PRIEDAS

Japonijos teisės aktuose nustatyti didžiausi maisto produktų taršos lygiai ⁽¹⁾ (Bq/kg)

	Kūdikiams ir mažiems vaikams skirti maisto produktai	Pienas ir pieno produktai	Kiti maisto produktai, išskyrus: — mineralinį vandenį ir panašius gėrimus, — iš nefermentuotų lapų užpilo pagamintą arbatą, — sojos pupeles ir jų produktus ⁽⁴⁾	Mineralinis vanduo bei panašūs gėrimai ir iš nefermentuotų lapų užpilo pagaminta arbata
Cezio-134 ir cezio-137 suma	50 ⁽²⁾	50 ⁽²⁾	100 ⁽²⁾ , ⁽³⁾	10 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Sausiems produktams, kurie skirti vartoti juos atgaminus, didžiausias lygis taikomas atgamintam ir paruoštam vartoti produktui. Džiovintiems grybams taikomas atgaminimo koeficientas yra 5.

Arbatai didžiausias lygis taikomas iš arbatžolių pagamintam užpilui. Džiovintos arbatos perdirbimo koeficientas yra 50, todėl džiovintiems arbatos lapams nustačius 500 Bq/kg didžiausią lygį užtikrinama, kad užpildos arbatos lygis neviršija 10 Bq/kg didžiausio lygio.

⁽²⁾ Siekiant derėjimo su šiuo metu Japonijoje taikomais didžiausiais taršos lygiais, šiomis vertėmis laikinai pakeičiamos Tarybos reglamentu (Euratomas) Nr. 3954/87 nustatytos vertės.

⁽³⁾ Ryžiams ir ryžių produktams didžiausias lygis taikomas nuo 2012 m. spalio 1 d. Iki tol taikomas 500 Bq/kg didžiausias lygis.

⁽⁴⁾ Sojos pupelėms ir sojos pupelių produktams taikomas 500 Bq/kg didžiausias lygis.

Japonijos teisės aktuose nustatyti didžiausi pašarų taršos lygiai ¹ ⁽¹⁾ (Bq/kg)

	Karvėms ir arkliams skirtas pašaras	Kiaulėms skirtas pašaras	Naminiam paukščiui skirtas pašaras	Žuvis skirtas pašaras ⁽²⁾
Cezio-134 ir cezio-137 suma	100 ⁽²⁾	80 ⁽²⁾	160 ⁽²⁾	40 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Didžiausias lygis siejamas su pašarais, kurių drėgnis yra 12 %.

⁽²⁾ Siekiant derėjimo su šiuo metu Japonijoje taikomais didžiausiais taršos lygiais, šiomis vertėmis laikinai pakeičiama Komisijos reglamentu (Euratomas) Nr. 770/90 (OL L 83, 1990 3 30, p. 78) nustatyta vertė.

⁽³⁾ Išskyrus pašarą, skirtą dekoratyvinėms žuvis.

III PRIEDAS

Šiam reglamentui taikomos Japonijos teisės aktuose nustatytos pereinamojo laikotarpio priemonės

- a) Radioaktyviojo cezio lygis piene ir pieno produktuose, mineraliniame vandenyje ir panašiuose gėrimuose, pagamintuose ir (arba) perdirbtuose iki 2012 m. kovo 31 d., neviršija 200 Bq/kg. Radioaktyviojo cezio lygis kituose maisto produktuose, išskyrus ryžius, sojos pupeles ir iš jų pagamintus perdirbtus produktus, pagamintuose ir (arba) perdirbtuose iki 2012 m. kovo 31 d., neviršija 500 Bq/kg.
 - b) Radioaktyviojo cezio lygis ryžiuose, gautuose iki 2012 m. rugsėjo 30 d., neviršija 500 Bq/kg.
 - c) Radioaktyviojo cezio lygis ryžių produktuose, pagamintuose ir (arba) perdirbtuose iki 2012 m. rugsėjo 30 d., neviršija 500 Bq/kg.
 - d) Radioaktyviojo cezio lygis sojos pupelėse neviršija 500 Bq/kg.
 - e) Radioaktyviojo cezio lygis sojos pupelių produktuose neviršija 500 Bq/kg.
-

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 285/2012

2012 m. kovo 29 d.

**kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai
nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendrą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą) ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos

Komisija nustato standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;

- (2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienius duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. kovo 29 d.

Komisijos vardu
Pirmininko pavedimu

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	CR	48,1
	IL	73,5
	MA	53,4
	TN	56,0
	TR	90,6
	ZZ	64,3
0707 00 05	JO	225,1
	TR	149,1
	ZZ	187,1
0709 91 00	EG	76,0
	ZZ	76,0
0709 93 10	JO	225,1
	MA	49,6
	TR	127,5
	ZZ	134,1
0805 10 20	EG	53,1
	IL	85,4
	MA	51,0
	TN	56,9
	TR	64,8
	ZA	45,1
	ZZ	59,4
0805 50 10	EG	69,3
	MX	39,8
	TR	54,9
	ZZ	54,7
0808 10 80	AR	87,2
	BR	86,6
	CA	121,1
	CL	102,1
	CN	87,8
	MK	31,8
	US	171,1
	UY	71,6
	ZA	74,7
0808 30 90	ZZ	92,7
	AR	88,7
	CL	116,8
	CN	54,7
	ZA	93,9
	ZZ	88,5

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra nustatyta Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

SPRENDIMAI

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

2012 m. kovo 26 d.

kuriuo Rumunijai leidžiama imtis specialios priemonės, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio

(2012/181/ES)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽¹⁾, ypač į jos 395 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) 2011 m. rugpjūčio 30 d. Komisijoje užregistruotu laišku Rumunija paprašė leisti imtis specialios priemonės, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB 287 straipsnio 18 punkto, siekdama nuo PVM atleisti apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršija 65 000 EUR sumos, apskaičiuotos nacionaline valiuta pagal Rumunijos įstojimo į Europos Sąjungą dieną galiojusį valiutos kursą. Taikant šią priemonę minėti apmokestinamieji asmenys būtų atleisti nuo tam tikrų ar visų Direktyvos 2006/112/EB XI antraštinės dalies 2–6 skyriuose nurodytų pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) prievolių;

(2) pagal Direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą 2011 m. lapkričio 8 d. laišku Komisija pranešė kitoms valstybėms narėms apie Rumunijos prašymą. 2011 m. lapkričio 9 d. laišku Komisija pranešė Rumunijai, kad turi visą prašymui įvertinti būtiną informaciją;

(3) valstybėms narėms jau suteikta galimybė taikyti specialiąją mažosioms įmonėms skirtą schemą pagal Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinę dalį. Priemone nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies tik tada, kai taikant schemą apmokestinamųjų asmenų metinės apyvartos riba yra didesnė už Direktyvos 2006/112/EB 287 straipsnio 18 punkte Rumunijai nustatytą ribą, t. y. 35 000 EUR;

(4) dėl didesnės ribos taikant specialiąją schemą mažosioms įmonėms gali žymiai sumažėti mažiausių įmonių PVM prievolės, tačiau apmokestinamiesiems asmenims minėta specialioji schema yra neprivaloma. Apskritai tikimasi, kad taikant supaprastinimo priemonę pagerės bendras PVM reikalavimų laikymasis;

(5) Komisija į 2004 m. spalio 29 d. direktyvos, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 77/388/EEB, kuria siekiama supaprastinti pridėtinės vertės mokesčio prievoles, pasiūlymą įtraukė nuostatas, kuriomis pagal atleidimo nuo PVM schemą valstybėms narėms leidžiama nustatyti viršutinę metinės apyvartos ribą neviršijant 100 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta; sumą galima kasmet persvarstyti. Rumunijos pateiktas prašymas atitinka šį pasiūlymą;

(6) priemonė neturi jokio poveikio Sąjungos nuosaviems ištekliais, kuriuos sudaro surenkamas PVM, ir turi nežymų poveikį galutinio vartojimo etapu Rumunijos surenkamų mokesčių pajamų bendrai sumai,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Nukrypstant nuo Direktyvos 2006/112/EB 287 straipsnio 18 punkto, Rumunijai leidžiama nuo PVM atleisti apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršija 65 000 EUR sumos, apskaičiuotos nacionaline valiuta pagal įstojimo į Europos Sąjungą dieną galiojusį valiutos kursą.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja pranešimo apie jį dieną.

Jis taikomas iki ankstesnės iš šių datų: arba kol įsigalios direktyva, kuria patikslinama metinės apyvartos riba, iki kurios apmokestinamieji asmenys gali būti atleidžiami nuo PVM, arba iki 2014 m. gruodžio 31 d.

⁽¹⁾ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Rumunijai.

Priimta Briuselyje 2012 m. kovo 26 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

N. WAMMEN

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

2012 m. kovo 28 d.

dėl augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų kontrolės Prancūzijos užjūrio departamentuose programai skiriamo 2012 m. Sąjungos finansinio įnašo

(pranešta dokumentu Nr. C(2012) 1954)

(Tekstas autentiškas tik prancūzų kalba)

(2012/182/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. sausio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 247/2006, nustatantį specialias žemės ūkio priemones atokiausiems Sąjungos regionams ⁽¹⁾, ypač į 17 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos pirmąjį sakinį,

kadangi:

- (1) 2011 m. lapkričio 8 d. Prancūzijos valdžios institucijos Komisijai pateikė 2012 m. programą, kurioje numatytos augalų sveikatos priemonės Prancūzijos užjūrio departamentuose. Šioje programoje apibrėžiami siektini tikslai, tikėtini rezultatai, priemonės, kurių reikia imtis, jų trukmė ir sąnaudos atsižvelgiant į galimą Sąjungos finansinį įnašą;
- (2) minėtoje programoje nustatytos priemonės atitinka reikalavimus, išdėstytus 2007 m. rugsėjo 10 d. Komisijos sprendime 2007/609/EB dėl augalams ir augalų produktams kenksmingų organizmų kontrolės Prancūzijos užjūrio departamentuose, Azorų salose ir Madeiroje programų priemonių, kurios atitinka reikalavimus Bendrijos finansavimui gauti, apibrėžties ⁽²⁾;
- (3) programoje išdėstytas priemonės įvertino Komisija ir 2011 m. lapkričio 24–25 d. aptarė Augalų sveikatos nuolatinis komitetas. Todėl Komisija mano, kad minėta programa ir jos tikslai atitinka Reglamento (EB) Nr. 247/2006 17 straipsnio 1 dalies reikalavimus;
- (4) pagal Reglamento (EB) Nr. 247/2006 17 straipsnio 3 dalį turėtų būti nustatytas didžiausias Sąjungos finansinis įnašas, o išmokos turėtų būti mokamos pagal Prancūzijos pateiktus dokumentus;
- (5) remiantis 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ⁽³⁾ 3 straipsnio 2 dalies a punktu, augalų sveikatos priemonėms finansuoti skirti Sąjungos įnašai

turi būti mokami iš Europos žemės ūkio garantijų fondo. Vykdam šią priemonių finansinę kontrolę taikomi šio reglamento 9, 36 ir 37 straipsniai;

- (6) remiantis 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽⁴⁾ 75 straipsniu ir 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento įgyvendinimo taisykles ⁽⁵⁾, 90 straipsnio 1 dalimi, prieš nustatant Sąjungos biudžeto išlaidų paskirtį, įgaliojoti institucija arba valdžios įstaigos priima finansavimo sprendimą, kuriame išdėstomi pagrindiniai su išlaidomis susijusių veiklos elementai;
- (7) 2011 m. lapkričio 8 d. Prancūzijos valdžios institucijų pateikta programa ir nustatytos priemonės yra susijusios su kalendoriniais 2012 m. Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 112 straipsnyje nurodyta, kad dotacija gali būti skirta jau prasidėjusiai veiklai tik tais atvejais, kai pareiškėjas gali įrodyti, jog veiklą buvo būtina pradėti prieš pasirašant susitarimą. Prancūzija įrodė būtinybę pradėti šią programą nuo 2012 m. pradžios, užtikrindama tinkamą šių priemonių finansavimą ir vykdymo pradžią prieš skiriant šiame sprendime nurodytą Sąjungos finansinį įnašą;
- (8) šis sprendimas yra finansavimo sprendimas, kaip apibrėžta finansinio reglamento 75 straipsnyje dėl bendro finansavimo paraiškoje nurodytų išlaidų didžiausių leistinų sumų, nustatytų Prancūzijos pateiktoje programoje;
- (9) šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Augalų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Prancūzijai skiriamas Sąjungos finansinis įnašas augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų kontrolės Prancūzijos užjūrio departamentuose oficialiai 2012 m. programai įgyvendinti, kaip nurodyta priedo A dalyje.

⁽¹⁾ OL L 42, 2006 2 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 242, 2007 9 15, p. 20.

⁽³⁾ OL L 209, 2005 8 11, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 357, 2002 12 31, p. 1.

Šis finansinis įnašas neturi viršyti 60 proc. visų tinkamų finansuoti išlaidų, kaip nurodyta priedo B dalyje, jis gali būti ne didesnis kaip 180 000 EUR (be PVM).

2 straipsnis

1. Išankstinė 100 000 EUR išmoka išmokama per 60 dienų po Prancūzijos mokėjimo prašymo gavimo dienos.

2. Sąjungos finansinio įnašo likutis išmokamas, jei ne vėliau kaip iki 2013 m. kovo 15 d. Komisijai elektroninėmis priemonėmis pateikiama programos galutinio įgyvendinimo ataskaita ir po to, kai Komisija šią ataskaitą patvirtina.

Toje ataskaitoje įtraukiami bent:

- a) glaustas techninis visos programos, įskaitant fizinių ir kokybinių tikslų pasiekimo laipsnį, vertinimas. Šiame vertinime susiejami pradinėje Prancūzijos programoje išdėstyti tikslai su pasiektais rezultatais, išreikštais tikėtinais rezultatais ir veiklos baigimo etapais. Jame pristatoma padaryta pažanga ir įvertinamas įgyvendintų priemonių tiesioginis fitosanitarinis ir ekonominis poveikis; ir
- b) finansinė išlaidų ataskaita, kurioje pateikiamos numatomos ir faktinės išlaidos, suskirstytos pagal paprogramius ir priemo-

nes. Prie šios ataskaitos pridedami išlaidų apmokėjimo įrodymai, pateikiant atitinkamus dokumentus, kaip antai sąskaitas faktūras arba kvitus.

3. Dėl priedo B dalyje nurodyto preliminarus biudžeto paskirstymo Prancūzija gali pakoreguoti skirtingų to paties paprogramio priemonių finansavimą neviršydamą 15 proc. Sąjungos finansinio įnašo, skirto šiam paprogramiui, jei neviršijama visa programoje numatyta tinkamų finansuoti išlaidų suma ir jei dėl to nekyla rizika pagrindiniams programos tikslams.

Apie visus atliktus koregavimus Prancūzija praneša Komisijai.

3 straipsnis

Šis sprendimas taikomas nuo 2012 m. sausio 1 d.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2012 m. kovo 28 d.

Komisijos vardu
John DALLI
Komisijos narys

PRIEDAS

PROGRAMA IR PRELIMINARUS BIUDŽETO PASKIRSTYMAS 2012 M.

A DALIS

Programa

Programą sudaro trys paprogramiai:

1) visų užjūrio departamentų bendradarbiavimo paprogramis:

- 1.1 priemonė: karantininių kenkėjų ir ligų prioritizavimo priemonė užjūrio departamentams,
- 1.2 priemonė: inovaciniai kenksmingų organizmų nustatymo metodai;

2) paprogramis, skirtas Martinikos departamentui:

- 2 priemonė: kenkėjų ir ligų stebėsenos tinklai;

3) paprogramis, skirtas Gvadelupos departamentui:

- 3.1 priemonė: vaisinių muselių stebėsenos tinklai
- 3.2 priemonė: kenksmingų organizmų patekimo, susijusio su turizmo veikla, rizikos valdymas

B DALIS

Preliminarus biudžeto paskirstymas (nurodant įvairius tikėtinus rezultatus)

(eurais)

Paprogramiai	Rezultatai (S – paslaugų teikimas, R – moksliniai tyrimai arba studijos)	Tinkamos finansuoti išlaidos	Nacionalinis finansinis įnašas	Didžiausias Sąjungos finansinis įnašas
visų užjūrio departamentų bendradarbiavimo paprogramis				
1.1 priemonė	Karantininių kenkėjų ir ligų prioritizavimo priemonė, skirta užjūrio departamentams (R)	63 000	25 200	37 800
1.2 priemonė	Inovaciniai kenksmingų organizmų nustatymo metodai (R)	120 000	48 000	72 000
Tarpinė suma		183 000	73 200	109 800
Martinika				
2 priemonė	Kenkėjų ir ligų stebėsenos tinklai (S)	93 500	37 400	56 100
Tarpinė suma		93 500	37 400	56 100
Gvadelupa				
3.1 priemonė	Vaisinių muselių stebėsenos tinklai (S)	13 500	5 400	8 100
3.2 priemonė	Kenksmingų organizmų patekimo, susijusio su turizmo veikla, rizikos valdymas (S)	10 000	4 000	6 000
Tarpinė suma		23 500	9 400	14 100
Iš viso		300 000	120 000	180 000

2012 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 310 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	840 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LUXEMBURGAS

LT